

מקבוצת ד. לבקוביץ - א.ד.ל. יעוץ כלכלי בע"מ
רגולציה, תכנון ניהול ופיקוח מיזמים, הוצאה לאור, ייעוץ בטיחות ורישוי לאתרי רחצה
ביה"ס הארצי למקצועות המים, הים והבריכה

תיק: ת"א 3125/96	תאריך פסק הדין: 24.10.2000
בית משפט: בבית-משפט השלום בעפולה	
הרכב שופטים: סגנית הנשיא נ' מוניץ	
נושא: תביעת נזיקין בגין נזק גוף שנגרם מטביעה בבריכה (עפולה)	
התובע:	נגד:
נאור צרימי	1. עיריית עפולה 2. ניסים מזרחי
אזכורי חקיקה: חקיקה ראשית: <u>פקודת הנזיקין (נוסח חדש)</u>, סעיפים 11, 41, 63, 64(2), 64(3). <u>חוק הסדרת מקומות רחצה</u>, תשכ"ד-1964. חקיקת משנה: <u>צו הסדרת מקומות רחצה (בריכות שחיה מוכרזות)</u>, תשל"ל-1970, סעיפים 14, 15.	
אזכורי פסיקה: פסקי-דין של בית-המשפט העליון: [1] ד"ר 4/69 נוימן נ' כהן, פ"ד כד(2) 229. [2] ע"א 789/89 עמר, קטינה נ' קופת חולים של ההסתדרות הכללית, פ"ד מו(1) 712. [3] ע"א 375/62 גיספן נ' אליצור, פ"ד יח(3) 165. [4] ע"א 241/89 ישראליפט (שרותים) תשל"ג בע"מ נ' הינדלי, פ"ד מט(1) 45. [5] ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש, פ"ד לז(1) 113. [6] ע"א 4025/91 צבי נ' קרול, פ"ד נ(3) 784. [7] ע"א 285/73 לגיל טרמפולין וציווד ספורט ישראל בע"מ נ' נחמיאס, פ"ד כט(1) 63. [8] ע"א 417/81 מלון רמדה שלום נ' אמסלם, פ"ד לח(1) 72. פסקי-דין של בתי-המשפט המחוזיים: [9] ע"א (י - ס) 4285/97 ביאזי נ' שלמה (לא פורסם). [10] ת"פ (נצ') 2858/98 מדינת ישראל נ' קורזניאק (לא פורסם).	
פסקי-דין של בתי-משפט השלום: [11] ת"א (פ"ת) 2637/96 עזבון המנוחה מרים אשכנזי ז"ל נ' מרכז קנדה מטולה בע"מ, מטולה (לא פורסם).	
תקציר פסק הדין: התובע בהיותו כבן 11 הלך בחברת בני משפחתו לבריכת שחיה שהייתה באותה עת הבריכה העירונית בעפולה.	

מקבוצת ד. לבקוביץ - א.ד.ל. יעוץ כלכלי בע"מ רגולציה, תכנון ניהול ופיקוח מיזמים, הוצאה לאור, ייעוץ בטיחות ורישוי לאתרי רחצה ביה"ס הארצי למקצועות המים, הים והבריכה

התובע, אשר לא הוכשר לשחייה, נמצא על-ידי בן משפחתו, כשהוא שרוע על קרקעית הבריכה, באזור המים העמוקים. קרובו הזעיק את המציל אשר קפץ למים ומשה את התובע, כשהוא מחוסר הכרה. לאחר קבלת טיפול במקום, הועבר התובע לבית החולים.

לתובע נגרם נזק גוף.

התובע טוען כי יש לחייב את הנתבעת 1 (להלן - העירייה), שהינה הבעלים של שטח הבריכה ומתקניה, ואת הנתבע 2, שהיה בזמן הרלוונטי לתביעה, שוכר ומפעיל של הבריכה על-פי הסכם בינו לבין העירייה, כאחראים לפצותו בגין נזק הגוף שנגרם לו.

ביהמ"ש דחה את התביעה כנגד העירייה וכנגד שוכר ומפעיל הבריכה כולל לתפקודו כמציל ובין השאר קבע כי מציל אינו יכול למנוע באופן מוחלט כל נזק ואף לא את הנזק שאירע בפועל. הנזק שאירע בפועל צפוי מעצם טיבה של הרחצה בבריכה. לא ניתן להציב מציל על כל מתרחץ או להציב מספר רב של מצילים כך שיוכלו לדאות בכל רגע נתון מה עושה כל אחד מן המתרחצים. יש לחפש את האיזון הראוי בין תפקידו כמציל לבין יכולתו האנושית המוגבלת וחוסר יכולתו למנוע באופן מוחלט כל נזק צפוי ולא צפוי. לגבי העירייה, אשר חתמה חוזה עם הנתבע להפעלת הבריכה על-ידי, קבע ביהמ"ש שהיא אינה יכולה ואיננה חייבת לפקח, האם בכל זמן נתון מבצע המציל את המוסל עליו על-פי הצו. ודי בכך שבחורה, במובן זה, להתקשר בחוזה ההפעלה עם מפעיל, שהינו גם מציל מוסמך ומיומן, די בכך שפיקחה על המפעיל שהעסיק מצילים מיומנים ומוסמכים. על-כן ומטעם זה לא חרגה העירייה מהתנהגות סבירה ולא הפרה חובה חקוקה.

תקציר פסק הדין הוכן ע"י דוד לבקוביץ, יועץ מומחה לאתרי רחצה
חברי הפורום המקצועי באתר יוכלו לקבל את פסק הדין המלא